

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

De sexto, quod est in rei familiaris inopia sublevare, n. 33

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

Ambrosius ergo media iam in morte Laureranam Virginem venerabundus inclamat. Nec frustra missæ preces. Ex templo de seuentium manibus diuina vi ereptus presentem interitum euadit. Ipsemet (quod postea narravit) sublimen inde se diuinitus auferri lentis ad telli iactum : vbi exceptus à notis exanguis, ac lemanimis desertur domum : nec tamen vitæ discrimen euasisset, nisi nouam in eodem periculo B. Mariæ sensitset opem. Duodecim numero acceperat plagas, plerasque mortiferas, quibus inspectis medici de eius salute penitus desperarant. At ille cœlestis opis modo expertæ memor, tantum miraculum haud frustra esse credidit. Itaque vnde auxilium aduersus tela inimicorum aduerat, indidem medicinam vulneribus sperare cepit. Ecce nouum miraculum : B. Virgo impensius, ab illo implorata, cœlestem plagis repente facit medicinam. Ergo ille omnium opinione mortuus, repente sanus vegetusque surgit è lecto. Lauretumque profectus vota perfoluit. illustre Lauretani auxilij documentum ; bis quippe vno tēpore à media morte reuocatus. Proinde à notis, ignotisque non iam Ioannes Philippus appellabatur, sed Lazarus rediuiuus. hæc Turfelinus lib. 4. hist. Lauret. cap. 28.

32 Paulus Genuensis Nauarchus nobilis fuit, is è Gallia Narbonensi Genuam repebat, cum subito foeda exorta tempestas, naufragio intentato, iacturam omnium mercium facere eum subegit. Cæterum procella nauim pertinacius urgente, ingens omnium animis terror incessit. Itaque vectoribus, nautisque dilabentibus, vt salutem natatu peterent, solus ipse mansit in nauis, quam æque, ac se ipsum saluam vellet, fortunarum scilicet suarum capus. Onerariam ergo illam suam plenam fluctibus cernens, effusus in vota, & sibi, & nauis Lauretanam inuocat Virginem. haud frustra ea inuocatio, & vires illi, & animos addidit. incredibile dictu, ingenti vi moliens velum solus ipse substollit ; ac veluti suas preces auditas esse sentiret, nauigium vndis exhaurire conatur. Inter hæc tempestate sedata, nauis vento, ac B. Virgine obsecundante Genuensem tenuit portum, haud minore ipsius admiratione, quam aliorum, qui onerariam ingentem semiplenam fluctibus vno nauarcho nauataru omnium munera exequentem ad portum appulsam videbant. Attamen Paulus voti compes segnior, quam par erat, in voto reddendo

fuit : siue aptius subinde tempus expectans, siue alia huic negotio prouertenda ratus. Nec mora diu impunita. Verrente anno eo ipso die (vt tempus beneficii pariter, ac delicti eum admoneret) eadem vectus nauis cum paruo filio fecit naufragium. Perculit repente ægrum animum memoria vitati noper B. Virginis ope periculi, & voti peregrinationis omiffæ. Igitur effusus lacrymans à Deo veniam exorat, expertamque Lauretanæ Virginis sibi, ac filio exposcit opem, veteris voti religionem voto sanciens nouo. Nec frustratæ sunt eum preces. filiorum inter vndas quæritans, saluum reperit, sublatumque in humeros per ingentem agitati maris tractum natans, ad terram transuexit incolumem. cæteris vectoribus, nautisque inter fluctus hæstantibus, obrutisque vt aliorum clades cœleste donum illustrius faceret. Ille igitur, vt atrigit litrus, sua, & filij præfenti exitio recepti salute lætus, B. Mariæ secundum Deum gratias agit, quæ votum frustrata nõ sit hominis votum frustratis è vestigio precario, mendicatoque cibo se, paruumque filium sustentans, ad Lauretanam venit ædem. hæc Turfelinus lib. 3. hist. Lauret. cap. 26.

Melido quidam fuit è Vasto vrbe Samnitium cuius vxor, & filia graui diurna que febrim pariter afflata iacebant morti proxime. Iamque sacris candelis ad capita earum de more accensis, simul ambæ agebant animam, cum Melido, qui vtraque vnicè diligebat, vltima experiri statuit. Igitur dolore ardens procumbit in genua, & manantibus vbertim lacrymis, Lauretanæ Virginis opem implorat ; supplicationi votum addit, plurimum in Deiparæ benignitate spei reponens. Et spes nequaquam eum sefellit ; mira res, repente conuix, & filia periculo exemptæ, paucisque diebus persanata. Inde à Melidone Lauretum adductæ, vota pro ipsarum salute suscepta Deiparæ Virgini reddiderunt à anno 1559. hæc Turfelinus lib. 4. hist. Lauret. cap. 29.

De sexto beneficiorum genere, quod est in rei familiaris inopia subleuare.

DEIPARÆ BENEFICIO ANNONA
egentibus Monachis subministrata, ex Gregorio Turonensi.

33 Monasterium Deiparæ est valdè magnum in Ierusalem, non modicam habens

Turfelinus.

Infirmi duo per Lauretanam Virginem valitudine restituti.

Turfelinus. Enaufragio quod dicitur Lauretanæ Virginis ope bis recipitur.

Vota oblata opportune non solent. Nauarcho dicitur.

Ttt

bens

*Monachos
Deipara
ferre opē.
Greg. Tu-
ronensis.*

bens congregationem in quodam loco, deuotio populi sæpe plurima confert: verum etiam Imperatoris iussu ibi non minima largiuntur. Accidit autem quodam tempore, vt præ penuria egestatis valde eis victus necessaria deficerent cumq; Monachorū Congregatio vna, atq; alia die refectionis alimoniam non caperent, accurrunt ad Abbatem, quibus ait Abbas: Oremus fratres dilectissimi, & Dominus ministrabit nobis cibum: nec enim potest fieri vt deficiat triticum in Eivs Monasterio, quæ frugem vitæ ex VTERO pereunt intulit mundo Quibus vigilantibus nocte tota, ac psallentibus, mane orto ita reperiunt cuncta horreorum habitacula ita repleta tritico, vt vix vel ceserari ostium posset. Accepto autem cibo gratias egerunt Deo. Post multos verò annos iterum deficiente cibo, clamauerunt Monachi ad Abbatem, qui ait: Vigilemus, ac deprecemur Dominum, & forsitan transmutere dignabitur alimenta. Denique prostrantur ad pavementum templi. Vigilantes itaque noctem in Psalmis, hymnisque & canticis spiritualibus, cum se post matutinas somno dedissent, venit angelus Domini, & posuit super altare multitudinē innumeratā: auiserant enim ostia ædis obserata. Exsurgente autem mane Abbate cum Monachis ad celebrandum cursum, viderunt multitudinem auri super altare. Et ait Abbas custodi ædituo. Quis perfectorum huc ingressus est, qui hæc detulit? respondit. Post egressum vestrum nullus hic hominum accessum habuit, sed ostij clauem munitam retinui, & mecum habui, donec surgeres ad commouendum signum. Tunc stupens Abbas cum Monachis munus cælesse intellexit, gratiasque Deo agens, collegit, comparatisque victui necessarijs, plebem creditam effluenter refecit. Nec mirum, si B. VIRGO sine labore suis protulit victum, quæ sine coita viri concipiens, Virgo permansit & post partum. hæc ex Gregorio Turonensi lib. 1. de gloria martyrum, cap. 11.

MERCATOR AD INOPIAM REDACTUM, sub Deipara fideiussione pecuniam à ludæo accepit, quam ope Deipara præscripta die restituit, ex Dionysio Carthusiano.

*Imago
Deipara*

34 **C**onstantinopoli quidam Mercator diues, & iustus ad tantam deuenit inopiā,

vt à quodam Iudæo sibi postulauerit mutuari pro pecunia pecuniam, dicens: Dabo tibi fideiussorem meam sanctam Mariam & eius Imaginem; quod die decesserit statuto tibi persoluar. Acquisitū Iudæus à Mercatore sciens sanctam Mariam esse post Deum præ quidam matrem spem Christianorum. Perrexit ergo Iudæus mercator cum pecunia in Alexandriam, & ita illud ad fra annum multas valde ibi acquisiuit pecunias: Cumque die statuto imminente non nisi in reposito ad hoc apto. scriptum quoque nat. a annulo suo signatum tale apposuit. Suicipe Abraham pecuniam quam mihi accommodasti. Et nocte diei, quo fuerat pecunia persoluenda posuit repositorium illud supra mare, rogans Virginem piā, vt repositorium illud ad Constantinopolim, atque ad manus præfati Iudæi dirigeret. O magna fides viri, sed maior gratia Virginis sanctæ: Nam ipsa dirigente repositorium illud per tanta maris spatia vna nocte peruenit vique ad litus Constantinopolitanum. Porro Iudæus pro pecunia sua sollicitus mane exiit ad litus si forte aliquam videre posset Navim de Alexandria venientem; & ecce vidit repositorium applicari ad litus: quod sumens, ac titulum legens, accepit repente pecuniam. Et quoniam nullus affuit, eam abscondit; redeunteque mercatore nomine Theodorico Iudæus petijt debitum sibi solui. Respondit Mercator se illud sibi misisse, sed Iudæus negauit se accepisse, Causa autem ad Iudicem deducta, Iudæus dictauit, vt Iudæus coram fideiussore, videlicet sanctæ Virginis imagine iuraret se non accepisse illam pecuniam. quod cum Iudæus coram cunctis iuraret, sermo ab imagine prodijt, dicens, Mentiris, quoniam repositorium cum pecunia accepisti, & abscondisti. Tunc confusus Iudæus totam rei veritatem aperuit, seque Christianum fieri postulauit. Quibus cognitis plures Iudæi facti sunt Christiani. hæc Carthusianus serm. quarto in Assumptione B. Virginis Mariæ. Idem exemplū paucis mutatis habet Vincentius in speculo hist. lib. 7. c. 22.

De